

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. itélőtábla épületével
szemben,

hová az előfizetések és a
ap szétküldésére vonatkozó
fözlazolások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl

Uj pártalakulás.

Pécs, 1899. február 28.

Mindenki tisztában volt vele, hogy az imént lezajlott parlamenti és kormányválságnak olyatén megoldása, mint a milyen tényleg bekövetkezett, okvetlenül az eddigi pártkeretek megbontását s új pártalakulást fog maga után vonni.

A párthatalmi abszolútizmus hívei ezért küzdöttek oly szívós kitartással ez ellen a megoldás ellen, ezért követelték a kibékítés műve helyett az erőszak alkalmazását s mikor már a béke helyreállítását a korona és a nemzet egyértelműleg oly hatalmas erővel követelték, hogy annak ellenszegülni többé nem látszott tanácsosnak, belenyugodtak Bánffy báró elejtésébe, de a kormányelnökségben oly személycserét iparkodtak erőltetni, amely rendszerük fönntartását s egyszerű folytatását jelentette volna.

A kormánypartot körülzáró khinai fal csak így maradhatott volna sértetlen s az ő döntő befolyásuk a pártban csak így virágozhatott volna tovább; mert kétségtelen, hogy ha a válság egyszerű személycserével nyert volna megoldást a rendszer megbolygatása nélkül; az a párt, a melyet a kormányparttól eddig is csak a kormányzati rendszer és nem a politikai elvek különbözősége választott el, a rendszer elleni küzdelemben továbbra is az ellenzéken fog maradni s a kormánypartba vonulásával nem fogja az ottani hatalmi szférákat megbontani.

A harcias klikknek ez a törekvése azonban teljes és tökéletes kudarcot vallott, a korona bölcsessége elutasítva az általuk javaslatba hozott „erélyes rendszabályokat”, a kormányalakításra azt a férfit jelölte ki, aki a békés áramlat élén állt, aki az általuk megváltozhatatlannak hirdetett ischli klauzula elejtésének közlőszóval dezavualta a rendszert embereivel együtt s aki ellen ezért a leghatározottabb frontot csinálták a pártban.

De nemcsak a személyi kérdésben szenvedtek tökéletes vereséget a régi rendszer oszlopos emberei, hanem a dologi kérdéseknél is, mert Széll Kálmán olyan föltételeit is elfogadta az ellenzéknek, a melyeket a Bánffy-Tisza-klikk elfogadha-

tatlanoknak hirdetett s a hárszabály-reviziónál olyan föltételeket ejtett el, a melyeket ők erőszak árán is keresztülviendőknek jelentettek ki.

A régi rendszer matadorainak ilyen veresége megszüntette azokat az elválasztó falakat, a melyek a nemzeti partot eddig a kormányparttól távol tartották s így ennek a pártnak az összeolvadása magától bekövetkezik, de politikailag époly természetes lenne a harcias klikknek a kivonulása is a kormánypartból, mert ellenkezik minden politikai morállal, hogy azok, akik eddig egészen más kormányzati elveket hirdettek, mint a melyek a Széll-kormány uralomra jutásával diadalt arattak, most ez új elvek szolgálatába állva, együttműködjenek eddigi politikai ellenfeleikkel.

Az uralomért folytatott küzdelemben fenyegetőztek is pártbomlással s a békés irányzat győzelme esetére kilátásba helyezték kiválásukat a pártból, de mikor ennek dacára is vereséget szenvedtek, szépen meghunyászkodtak, kilépésről többé szó sincs, mert nem tettek le a reményről, hogy a legelső kedvező alkalommal a pártban ismét a kezükbe kerithetik az uralmat.

S ez a reménykedésük nem is lett volna alaptalan, ha a pártok keretei maradnak a régiben s legfőlebb a disszidensek visszatérése zavarta volna a cirkulusikat. De óriásit változtat a helyzeten a nemzetipárt bevonulása, mert ezzel a politikai jellem és tehetségeknél olyan döntő elemek kerülnek a pártba, a melyek egyszer s mindenkorra lehetlenné teszik a korrupcióna alapított, a legcsunyább emberi szenvedélyekre spekuláló kormányzati rendszer érvényesülését s eme rendszer képviselőinek fölkerekedését.

Ezért üdvözljük mi a nemzetipárt egyesülését a kormányparttal. Igaz, hogy ennek folytán politikai küzdelmeinkben magunkkal szemben fogjuk találni azokat, a kiket oly sokszor láttunk küzdeni az oldalunkon, de ez is csak a politikai élet tisztulását jelenti.

Hisz nem pártunk politikai programjának érvényesítésére folytak azok az együttes küzdelmek, ami a program különbözősége mellett lehetetlen is lett volna, hanem küzdöttünk együtt a politikai tisztesség, a törvény és jog uralmának bizto-

sítására. Óriási nyereség lesz az az országra, ha ezek az eszmények, a melyek nem képezhetik egy politikai pártnak a programját, hanem a tisztességes politikai küzdelemnek az alapföltételeit képezik minden párton, annyira biztosítva lesznek, hogy megmentésükre különböző programmu pártok nem kényszerülnek többé együttes küzdelmet folytatni.

Az új pártalakulás csak megtisztítja a politika küzdőterét a salaktól s alkalmassá teszi az elvek mérkőzésére. A függetlenségi párt ereje, melyet eddig lenyűgözött a közéleti korrupció elleni küzdelem, most föl fog szabadulni s teljes egészében a függetlenségi zászlóra irt magasztos elvek kiküzdésére lesz fordítható s ebben az elvi magaslatra emelkedő küzdelemben lehetetlen, hogy eszméink lépésről-lépésre tért ne hódítsanak s végül diadalra is ne jussanak, hisz olyanok azok, a melyek nélkül államiség nem is képzelhető, a melyek tehát minden államiségra törekvő nemzet szívébe vannak kitörülhetlen betükkel belevésve.

Ezt a tiszta küzdelmet fogja biztosítani a nemzetipárt bevonulása a kormánypartba s ezért tartjuk nyereségnek a függetlenségi pártra nézve is azt, hogy ezentúl nem a hatalmi abszolútizmus képviselőivel, hanem a korrupció elleni küzdelmünkben volt szövetségeseinkkel fogjuk összemérhetni az elvek fegyverét.

Városi közgyűlés.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. február 28.

A tegnap délutáni városi közgyűlésnek tegnapi lapunk zárta után lefolyt tanácskozássáról a következőkben számolunk be:

Uj állás.

Valamelyik szorgalmas tűzoltónak kellett új állást szervezni, hát ajánlja a tanács, hogy egy hatósági fertőtlenítő állás szerveztessék, az egészségügyi felügyelők fizetésével egyenlő magasságu fizetéssel s miután minden valószínűség szerint nem lesz egész évben dolga a fertőtlenítéssel, egészségügyi felügyelői teendőket fog végezni, mert a három felügyelő nem győzi (?) a munkát. A közgyűlés egyhangulag elfogadta az előterjesztést.

Uj toronyóra.

Hogy a szigeti külvárosiak is tudják, hogy hányat ütött az óra, azon kérést ter-

Hölgyeim és Uraim!

Ha divatos és jó árukat olcsón akarnak vásárolni, forduljanak női és uri divatáru házához Pécsen, Ferenciek-
utca 6. Ott dús választék van mindennemű uri és női divatcikkekben, női gyapju-szővet, selyem, bársony ruhadíszek, fátýolok, csipkék, blousok, nap- és eső-ernyők, vászon és chiffonból. — Továbbá férfi gyapju-szővet, keztýük, harisnyák és férfi-ingekből. — Minden e szakmába vágó cikkekben állandóan dús választék.

HA DIVATOS ÉS JÓ ÁRUKAT OLCSÓN AKARNAK VÁSÁROLNI, FORDULJANAK NŐI ÉS URI DIVATÁRU HÁZÁHOZ PÉCSEEN, FERENCIEK-UTCA 6.

Ott dús választék van mindennemű uri és női divatcikkekben, női gyapju-szővet, selyem, bársony ruhadíszek, fátýolok, csipkék, blousok, nap- és eső-ernyők, vászon és chiffonból. — Továbbá férfi gyapju-szővet, keztýük, harisnyák és férfi-ingekből. — Minden e szakmába vágó cikkekben állandóan dús választék.

jesztettek be, hogy a Xaver-templom tornyát is lássa el a város egy jól járó órával. *Horváth Géza* — a polgármester azon állítását, miszerint ő „kibeszél”, lévén küszöbön a bizottsági tag-választás lecáfolandó, a torony-óra föllállítása ellen beszélt, — mondván, hogy most már nem drága a „Nürnbergi Zwiebelein” s így mindenkinek lévén zsebórája, fölösleges a toronyóra. Hanem azt indítványozta, hogy az órára szánt 500 forintot valamelyik szigeti-városi utca kikövezésére fordítsák. Utána *Cirják* szólalt föl, ki az 500 frtot sokalja. Ő 400 frtért 5 évi jótállás mellett szerez órát.

Mindkét felszólalás dacára elfogadta a közgyűlés polgármester azon indítványát, hogy a toronyóra 500 frtért a jövő évi költségvetés terhére beszereztesse.

Ekkorára besötétedett s a légszesz-lámpákat föl kellett gyújtani s a tárgycsozotnak gőzerővel való letárgyalásához fogtak, egymásután tudomásul vevén a tanács jelentéseit: hogy a gyepmesteri telepen a pótépítkezés 4000 frtnyi költség-előirányzatából *Eisner Dóci* 16%-ot engedett, miért is ő kapta meg a vállalatot. Az erdei legeltetési jogot ismét bérbe adta a tanács a tavalyi áron. A sétatéri kioszkot 100 frt évi bérért kivette *Hirschfeld* sörfőző. A bolti cikkek és iroda szerek szállítási szerződése tudomásul vétetett. A *Kis-Makar* és *Alsó-Puturla-utcák* kövezését *Mátievics Mátyás* vállalta el, ki a 2296 frt, illetve 3740 frt előirányozott összegből 10%-ot engedett. A *Kis-Rókus*, *Kis-Kereszt* stb. utcák légszesz-világítását 2600 frtért hajlandó a gáztársulat elkészíteni, mert 400 ölnél rövidebb szakasz. A város csak 5% kamatot fizetne a 2600 frt után addig, míg a csőhálózat 400 ölre kiterjesztetnék, amikor a gáztársulat nem számítja föl a gázcsőlerakást, lévén az egységet képező 40 láng-fogyasztás biztosítva, ami jelenleg még ott nincs.

De megakasztotta a gyors tárgyalást

a városi szénbánya

megvizsgálásáról szóló tanácsi jelentés tárgyalása.

Herbert tanácsos ismertette a jelentést, mely szerint az *István-bánya* üzeme beszünetendő lenne, ha 14 hó múlva a *Dunagőzhajózási* társulat bérleti szerződése lejár, mert ki vagyunk annak téve, hogy a *Tettye-forrás* vize a forrástól éjszakra s mélyebben fekvő bányába szakadna, miáltal a félmillióba kerülő vízvezetékünk teljesen viz nélkül marad.

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Szatócsinas mint sváblány.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

Ez ugyan elég furcsa cím, de épugy megállja a helyét, mintha azt irtam volna: Sváblány mint szatócsinas. Ennek a cserének a története pedig a következő:

Most, a zsidók Purim ünnepén eszébe jutott egyik külvárosi szatócs inasának, hogy ő is felöltözik álarcosnak és bemegy egyik másik házba, ahol tudvalevőleg a legkülönbözőbb süteményekkel várják ilyenkor az álarcosokat. Igen ám, csak hogy szegény gyerekek nem volt több ruhája a rajtalevőnél, sem pénze, hogy válthasson magának egy illő álarcához való öltözetet.

Sokáig gondolkozott, hogy mikép juthatna pénz nélkül egy ilyen öltözethez; míg végre eszébe jutott, hogy a szomszédban szolgáló sváblány ruháját kéri el e célra, mivel jó viszonyban áll.

Boltzárás után — miután a gazdájától is megkapta az engedélyt az elmenésre — átment a szomszéd sváblányhoz és előadta kívánságát, amely ellen a sváblánynak csak az a megjegyzése volt, hogy ő neki korán reggel kell a ruhája, mert hát ő neki is se égen, se földön nincs több ruhája, mint az az

A bánya bére 1000 frt s több bért nem lehet remélni érte, mert csak mélyített aknaművelettel lehetne a bányászást rentábilisan folytatni, a mi a fönt jelzett veszélyt eredményezhetné. E bérösszeg pedig aránylag sokkal csekélyebb, sem hogy a város háztartása nagyon megérezné.

Ezzel szemben *Cirják* bizottsági tag azt vitatta, hogy igen is ott sok és jó szén van még, továbbá, hogy a bérlő társulat a szerződés dacára oly féle bányászatot folytat, hogy az a város kárára van.

Közbe-közbe oly erős kifejezésekkel élt a bizottsági tag, hogy elnöklő főispán rendre utasította érte s a hosszú felszólalásának az lett a vége, hogy az egész bérleti szerződést fölolvasták, ami jó 20 percet vett igénybe s melyből kitűnt, hogy bizony a bérlő akár aknázás, akár tárnázás útján bányászhatta a szénét s nem volt kikötve, mint azt *Cirják* állította, hogy kizárólag csak tárnázással lett volna szabad a szénbányászás.

A tárgyhöz hozzá szólt *Engel József* is, ki szintén a bányatársulat korrekt eljárását igazolta.

Ezekután a gyűlés elfogadta a tanács előterjesztését a bányauzem beszüntetését illetőleg.

Apróbb ügyek.

Ezen hosszú vita után ismét gyors tempóban ment a tárgyalás és elhatározott, hogy a szigeti külvárosban rendőr-laktanyának *Cirják* által indítványozott építése fölösleges; tudomásul vétetett a tifusz-járványos vidéken két ejektor-kut föllállítása; fölosztotta az idegen letéti pénzek kamatait *Rozgonyi*, *Sághy*, *Schäfler* és *Köröstyös* számtisztek között.

Kimondta ezek után a közgyűlés, hogy egy 400 frttal dotált segédtanítónői állást szervez, továbbá az öt éven túl alkalmazásban lévő hat segédtanítónőt rendes tanítónőkké léptette elő 450 frt fizetéssel és 50 frt lakpénzzel, ugy 5-öd éves korpótlékkal.

Krudi István fényképész ajánlata is elfogadtatott, ki 60 frt évi helybér fizetése mellett a *Balokányi* parkban fényképező-helyiség föllállítására engedélyt kért és nyert.

Nyugdíjazta a közgyűlés *Cifra György* városi mérték-hitelesítőt, ki látóképeségét elvesztvén, szolgálatképtelen. Évi nyugdíja 434 frtban állapított meg.

Abendhauser M. és *Nentvich V.* óvónők fizetése körelmökre 300 frtról 400 frtra emel-

egy, amely rajta van. Az inas megesküdött, hogy éjtél után visszahozza a ruhát és így levétvén az ő egyetlen ruháját, magára vette a sváblány egyetlen ruháját, amelyben annyira felismerhetetlen volt, hogy még az álarc is fölöslegessé vált.

Amint így kiért az utcára, csakhamar csatlakozott egy női álarcos társasághoz és ennek segélyével be is jutott minden házba. Az álarcosok ugyanis fölhasználták a szatócsinast, akit álarc nélkül sem ismert föl senki a sváblány ruhájában spionnak. Neki kellett mindenhová először bemenni, aztán az álarcosokat értesíteni, hogy ki van benn és hogyan mulatnak, hogy ezek így mindenről előre tájékozva legyenek.

És az inas szívesen végezte ezt a szolgálatot, bőven kárpótolva lévén a sok finom sütemény által, mely neki mindenütt kellő mennyiségben kijutott. És ekkor örült ő még csak, hogy nincs rajta álarc, mely az étkezésnél akadályul szolgálhatna; így pedig mindenütt kényelmesen ehetett és ihatott. Nem is kímélte a sok jó süteményt, sőt itt-ott egy pohár bort sem vetett meg.

Végre ugy éjtél után annyira jól volt lakva, hogy még erővel sem lehetett volna egy falatot belégymöszölni. Ekkor jutott neki eszébe a sváblány is, meg az ennek tett esküje is.

Elbucsuzott tehát az ekkor már nagyon is leolvadt társaságtól és elindult hazafelé a

tetett, de ötödéves korpótlékban nem fognak részesülni.

Ezután egy csomó kegy- és nyugdíj iránti kérvényt tárgyalt és intézett el a közgyűlés, megszavazván özv. *Krausze Nándorné* 60 frt segélyt, özv. *Szucsics Imrénének* 250 frt nyugdíj és 167 frt neveltetési pótlék, *Áronfy Vince* isk. házmester özvegyének 150 frt nyugdíj, *Held Antal* belvárosi templom sekrestyésének 120 frt kegydíj, *Bajáci János* 100 frt rendkívüli segélyt, *Gergits Márton* szigetkülvárosi isk. házmester és *Matkovics György* rendőr nyugdíj iránti kérvényei a nyugdíj-bizottsághoz utasítottak.

Nagy Jánosné szülésznői oklevele kihirdetett.

Végül a törvényhatósági átiratokat intézte el a közgyűlés, amennyiben magáévátette Győr város átiratát, mely szerint a törvényhatósági joggal felruházott városok által, a közigazgatás küszöbön lévő reformja alkalmából szükségessé vált országos kongresszuson részt vesz és a polgármestert bizza meg a város képviselőivel. Pártolólágot vette tudomásul *Borsodvármegye* átiratát a kóbor cigányok vándorlásának törvényhozási intézkedéssel való meggátolása tárgyában.

Debrecen város átirata, melyben a kormánynak bizalmat szavazó feliratát kéri pertolni és Heves megye ismert átirata a beállott új politikai konstelláció folytán tárgytalan lévén, egyszerűen tudomásul vétettek.

A póttárgycsozotban jelzett *Muttnyánszky* féle indítvány, miután azt a benyújtó visszavonta, nem tárgyalatott s így a közgyűlés végre-valahára esti fél 7 órakor az elnöklő főispán által, ki a jövő közgyűlés idejét április 24-ére állapította meg, berekesztetett.

Öngyilkos leány.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. február 28.

Nem közönséges történet ez, mely a napihirek krónikájában gyakran fordul elő s mely ma már épen gyakori voltánál fogva, az izgalmakban eltompult emberekre mi hatást sem gyakorol.

Ama öngyilkosságokból való ez, melyek ritkán fordulnak elő, midőn a tragédia hőse az első meghiusult kísérlet után nem dobja el magától gyáván a halált hozó fegyvert s halált

sváblányhoz, hogy visszavigye neki igéretéhez hiven egyetlen ruháját és helyette föl vegye a magáét, melynél több neki sincs.

Egész uton mondogatta magában, hogy nem emlékszik rá, hogy valamikor is ennyire jóllakott volna és ilyen finom süteményekkel, mint ezen az éjjelen és ezt mind a sváblány ruhájának köszönhetette. Hálából zsebre is vágott egy pár darabot a sváblány részére.

Végre megérkezett ahhoz a házhoz, ahol a sváblány szolgált és a gondosan nyitva felejtett ajtókon át eljutott a sváblány ágyáig, ahol az ő ruháját vissza akarta ismét cserélni. De mekkora volt meglepetése, mikor sem a sváblányt, sem a ruháját nem találta ott. Azt gondolta, hogy tán kiment és mert más ruhája nem volt, az övét vette magára. Még joizület nevetett is erre a gondolatra.

— Hát ha kiment — mondogatta — majd ő megvárja, amíg bejön. És avval az agyszélere ült le, mert már fáradt volt. De a leány csak nem jött. Végre is elfogta szegény gyereket az álm, rádölt a vánkásra és csakhamar mély alomba merült.

Csak akkor ébredt föl, mikor a sváblány gazdaasszonya jól megrázta és rákiáltott: — Káti auf! Einheiten!

Szegény gyerek nem tudta hamarjában, mit kezdjen. A sváblány ruhájában csak nem mehet haza a boltot kinyitni? Nem tehetett tehát mást, mint az asszony szavát megfogadva, hozzálátott a befűtéshez, amit annál könnyeb-

ad, hogy percnyi önmeghasonlásában elkövetett kísérlete csütörtököt mondott, hanem midőn a hős elszántan, a kétszer meghiusult kísérlet után harmadszor is szembeszáll a halállal s végre is kioltja életét.

Fiatal, alig tizenhét éves leány e tragédia hősnője, ki rövid időközökben kétszer követett el öngyilkossági kísérletet, de mind a kétszer megakadályozták végzetes tettének elkövetésében.

Végre aztán, midőn harmadszor is fegyvert fordított maga ellen, megkönyörült rajta az ég s a fiatal leány megválhatott attól az élettől, mely előtte oly gyűlöletes volt.

Valóban, az ember nem tudja e meg-rázó hír hallatára, hogy miben higgyen s miben kételkedjék. A sors, a fiatal leány végzete okozta ezt, hogy erőszakos halállal kellett meghalnia, vagy tán praedesztinálva volt erre a szerencsétlen teremtés, ez mind titok; annyi azonban bizonyos, hogy a végzetének áldozatául esett leánynak óriási volt a lélekereje.

Elhatározta, hogy meghal s hiába való volt a megmentése a halál torkából, hiába való volt az aggodó s szerető szülők féltő örökődése: leányuk fölhasználta az egyetlen óvatlan pillanatot, melyben végzetes tettét végrehajthatta s most ott fekszik ravatalán, fején hófehér, szüzi myrtus-koszoru, melynek lehajló virágai eltakarják azt a vérző sebet a homlokán, melyet az az ostoba ólomdarab ütött rajta, mely kioltotta a leány fiatal életét.

Az eset részleteiről tudósítónk az alábbiakban számol be:

Menyhárt Mari újbányai cselédleány Eszéken szolgált, a honnan azonban gazdája — nem tudni mi okból — hirtelen elbocsájtotta.

Miután *Menyhárt* Mari Eszéken egyhamar új helyet nem kapott, hazament Új-Bányán lakó szüleihez, ahol a fölötti kétségbeesésében, hogy most foglalkozás nélkül szegény szüleinél kell élnie, a kutba ugrott.

Szerencsére még idejekorán észrevették s kimentették a biztos halál torkából.

De a fiatal leányt annyira elkésérette a szülei háznál tapasztalt nyomor, melyet most az ő eltartása is súlyosbított, hogy f. hó 25-én egy óvatlan pillanatban konyhakéssel bal kezének ereit fölmetszette. A vágás azonban nem érte az ütérrel s így sikerült a seb bekötözése után a leányt másodszor is megmenteni.

ben megtehetett, mert az ő gazdája is szokott ilyen apró házi dolgokat végeztetni vele.

Hanem elfelejtette szegény gyerek a befűtésnél a rékli ujját feltűrni és így egy nyugáztatlan pillanatban kiegészítette a fele ujját. De aztán csakhamar beleélté magát új szerepébe, hozott be vizet, kisubickolta a cipőket, ki is söpört. Csak mikor az asszony a boltba küldte pörkölt kávéért, akkor akadt meg egy kicsit. Hogyan menjen ő a saját gazdájához pörkölt kávéért?

Elgondolkozott egy ideig és már-már megakarta tenni e végzetes lépést, mikor kisírt szemekkel lépett be a sváblány az ő egyetlen ruhájában. A szatócsinasnak egy kő esett le a szívére. Azt sem kérdezte hol volt a sváblány, csak siettette, hogy vesse le az ő ruháját, viszont ő is, amennyire tudta, gyorsan levette a sváblány ruháját.

De amint a kabátra került a sor az öltözködésnél, majdszak hogy sirva nem fakadt mindakettő. A sváblány a kiegészített ujját nézte, az inas meg a kabátja hátán kereste azt a foltot, melyet a gazdája felesége csak a múlt héten varrt rá, de nem találta sehol. Most hat kölcsönösen kérdőre vonták egymást. A szatócsinas elmondta a fentebbi esetét, ami a sváblányt némiképp megnyugtatta, kivált mikor hallotta, hogy az inas mind az ő dolgát már elvegezte. És most ő is elmondotta, hogyan járt az inas ruhájában.

Mikor ugyanis a szatócsinas a sváblány ruhájában elment, ez utóbbit is elfogta a vágy, hogy kicsit megtréfálja az inast, magára

Tegnap reggel azonban, midőn édes atyja még aludt, anyja pedig az udvaron foglaltoskodott, az elkeseredett leány leopta a falról atyjának, *Menyhárt* Jánosnak régi egycsővű fegyverét, mely töltve volt, a fegyver csövét halántékához illesztve s a ravaszt egy szőlővnyigével megnyomva a fegyvert elsütötte.

A lövés eldördült s mire a kétségbeesett szülők a leány segítségére siethettek volna, az vérébe fagyva, már halott volt. A löveg a leány jobb halántékán át az agyába furdott s a rögtöni halált idézte elő.

S most ott fekszik a szegény, lelkiismeretes *Menyhárt* Mari ravatalán, fején hófehér szüzi myrtus koszorúval, melynek lehajló hófehér ágai eltakarják azt a vérző sebet, melyet az az ostoba ólom darab ütött rajta, mely kioltotta a leány fiatal életét.

H i r e k.

Pécs, 1899. február 28.

Flinta bátyánk levele.

Flinta Márton, legsötétebb Afrika-utazó bátyánk még tavaly nyáron neki vágott a legsötétebb Afrikának, a mint akkor meg is írta egy levelében. Azóta hirt se hallottunk róla s már azt hittük, hogy megették a Zulu-katerek, mikor ma reggel *Gencsi* Gerő kollégánk felfedezte őt; no nem a legsötétebb Afrikában, hanem az — Amerika csárdában. (Hogy mit keresett *Gencsi* Gerő az Amerikacsárdában, azt majd más alkalomkor fogjuk elárulni.)

Flinta bátyánk a csárdában levelet írt, a mint tit következik:

Levél az kis kutyákról.

Kelt levelem kedd előtt.

Irom az levelemet a zország ditsőségire és lyavára. Továbbá az vonatnál találkoztam *Galagonya* képviselő ural.

Ü engöm, én ütöt kerestem.

Azzal beütünk az vonatban és elutaztunk *Hamburg* városába.

A zuton igön különös nem történt, tsak a város végénél gázót agyon a vonat egy embört de azt is tsak véletlenségül.

Mi azér lyó izüven folytattuk a zutazást.

vette tehát az inas ruháját és utána ment, hogy megkeresse. Amint az utcára ért, három férfialarcossal találkozott, akikhez csatlakozott azon reményben, hogy ezek mellett majd gyorsabban ráakad a szatócsinasra. Elindult tehát velük, akik pedig igen jó spéciknek bizonyultak, mert ahol kellőképen meg nem kínálták őket, ott úgy segítettek a dolgon, hogy elemeltek egy csomó süteményt, melyen aztán az utcán osztozkodtak.

Már éjjelre járt az idő, midőn egy szerencsésen elemelt nagyobb mennyiségű sütemény elosztásán összeveszték és verekedni kezdtek. Az al-inas ekkor elakart inalni, de az egyik álarcos utána futott és hátul elcsipte a kabátján azt a foltot, melyet csak a múlt héten varrt oda a szatócs felesége. Az inas mindamellét elszaladt, de folt az álarcos kezében maradt.

Epen ekkor érkezett oda a rendőrőrszár és az al-inast a három álarccsal együtt bekísérte a torony alá. Hiába sirt és rimánkodott, nem bocsátották szabadon, mig reggel ki nem hallgatták őket: amikor is kitünt, hogy ártatlan verekedés volt az egész és valamennyit szabadon bocsájtották.

De már ebben a szatócsinas sehogy sem tudott megnyugodni. Mit fog mondani a gazdája felesége, ha észreveszi az új folt hiányát? Itt nincs más mód, mint hogy a sváblány varrja rá sajátkezüleg ismét a foltot.

Igen ám, csak hogy a foltot nem hozta ám magával a sváblány; erre ő nem is gondolt. A három álarcos közül pedig egyet sem ismert.

Ugy alkonyat felé elértük azt a fene várost, a hol most pihenésünk.

Az *Galagonya* fájt a feje az tenapi mulatás miatt hát bementünk az kávéházba egy tsésze feketére.

Az kávéházba sokan vótak és sört ittak.

Már kijis akartunk fordulni a mikor aszondi az pincér, sétájunk föl az háztetőre ott is igön kellemes hely esik.

Mondok, — hisz nem vagyok én gólya madár, hogy háztetőn vatsorázzak!

Aszongya — nállunk pedig nem az gólyamadarak vatsoráznak az háztetőn, hanem a zurak.

Mondok erre — hát akkor nizzük mög aszta háztetőt milyen löhet a.

És megindultunk egy lépcsőn az háztető felé.

Az lépcsőn piros pokróc vót fölterítve és fényes tükrök az falakon.

Mondok — Ez a! Tsak sohse lenne vége! Mivel igön gyönyörködtem az tükrökön, mivel ahányba tsak benéztem mind igön szépen mutatott.

De egyszercsak elértünk egy üvegajtóhoz. Még az vas is üveg volt rajta!

Átnézök rajta hát látom, nem olyan háztető ez, mint a milyen nálunk van divatba, hanem lapos, mint a föld és nem moha zöldül rajta, hanem sárga rózsák és rózsaszín leanderek. A lombjaik alatt pedig helyős asztalkák, tsinos apró székökkel.

Mondok az képviselőnek:

— Hát mégis okos embör a nimet!

— Nem köll az falytályát félteni, mongya *Galagonya*.

— Hát mondok elgyühetnének hazulrul ilyesmit tanulni mert mifelénk ilyesmit nem igön látni.

Hogy letelepedtünk és kávézattunk, etzeécsak gyün egy embör a zoldalán egy nagy kosárral.

Az kosárban kis kutyák vótak.

— Mit akar evvel-e? gondókozik magamba de nemsokáig gondókoztam, mer hozánk gyütt az kutyás embör, és kitött három tarkát a zasztara és mongya vögyünk belölük egy pár darabot mer igön mulatságos portéka.

Mondok — mán hogy löhetnek ezek mulatágosak, a mikor porcellánbul vannak?

Amig így disputáltak, a szatócs kurrentáltatta az inasát. Fölment egyenesen a városházára, mert azt hitte szentül, hogy bekísérték az inasát, ki alkalmasint valami csinyt követett el az éjjel. A rendőrségen aztán meg is tudta, hogy igenis elfogtak egy inas félé, csak hogy az nem inasnak, hanem sváblány-nak vallotta magát és már szabadon is bocsájtották. Most volt még csak megakadva a szatócs. Tehát bekísérték az ő inasát és regrelre sváblány lett belőle.

Mikor így hazafelé ment, azon töprenkedett, hogy ugyan mit csináljon ő azzal a sváblány-nak átvedlett inassal? Végre eszébe jutott, hogy a szomszédban szolgáló sváblány ma még nem jelent meg az ő boltjában, holott rendes kundschaftja neki. Sejtett valami összefüggést, tehát a szomszédba sietett, ahol meg is találta inasát, még mindig disputálva a sváblány-nal az elveszett folt miatt.

Kérdőre vont a inast és mikor mindent megtudott, visszahelyezte inasát állásába, egy jóizület nevetve kalandján.

A szatócsinas pedig sietett a boltba, ahol csakhamar árulta az ostornyélt, krumplicukrot és pörkölt kávé.

No meg a sváblány is folytatta a munkáját ott, ahol a szatócsinas elhagyta.

Kártérítést pedig egyik fél sem követelt, egyformán lévén mindakettő megkárosodva.

Csak azt fogadta meg mindakettő, hogy soha többé nem megy el álarcosnak.

Béni bácsi.

Aszongya, nézzek csak lyól rályuk.

Avval megfoggya az kutyákat él ekezdüket tsavarni egy kultsal az farkuk alatt.

— Mikor letöszsi üket, tsak kezdik ám az farkukat mozgatni az füleiket högyözni, az szemükkel mög katsingatni. Osztán mög ug-rányi, tsattogó szállyal.

Lehajulok, hogy benézzek a szályukba, mitéle ördögi szerzet mozgattya üket, hát ak-kor a zeggyik egy nagyot ugrik és beleharap a zoromba.

Fölkapom a felyem és leakarom vönni a zóromrul, mer nagyon harap de tsak nem gyün le.

Mondok a nimetnek — vödd le mig jó lyár a szekered rudja, mer malyd betöröm a felyed, a miér így tsuffá töttél!

Hát aszongya a gazember — ezt addig nem löhet levenni, mig lye nem lyár, mivel az ugy van tsinálva, mer máskép nem vóna érdekös és iszonyu martcingolta vagy félóraig az kutya nimetje az óromat.

melyhez hasonló lyókat kívánok

Flinta Márton

legsötétebb afrikai utazó.

(Később még folytatom az levelezést.)

Napirend 1899. március hó 1-én.

Naptár: szerda, március 1. — Róm. kath.; Albin. — Prot.: Albin. — Görög-kel. (febr. 16.) Mari-anna. — Zsidó: Adar 19. — Nap két óra 43 perckor; nyugszik 5 óra 42 perckor. — Hold két óra 49 perckor este; nyugszik 8 órakor reggel.

Időjárás. Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: szeles, hideg, csapadék, fagypont körüli hőmérséklet várható.

Színház: »Milton«, dráma Jókai Mórtól.

— **(Kanonokok beiktatása.)** Wur-ster József dr. kanonok, *Hegyessy* László, *Hangyály* Mihály és *Döbrössy* Alajos címzetes kanonokok beiktatása március 2-án (csütörtökön) lesz a székesegyházban délelőtt 9 órakor. A beiktatást *Troll* Ferenc püspöki helynök fogja végezni, mivel *Hetyey* Sámuel megyéspüspök tegnapelőtt ismét Nádasdra ment, honnan csak vasárnap fog visszatérni.

— **(Éjféli gyűlés.)** A pécsi pincér-egylet ma tartja évi rendes közgyűlését. A közgyűlés — mint rendesen — éjjeli 12 óra-kor kezdődik a Bäumler-féle vendéglőben.

— **(Eljegyzés.)** *Schwabach* Sándor, a siklói »Pelikán«-szálloda bérlelője, eljegyezte *Grünbaum* Hermint, *Steiner* Mór nevelt leányát, *Klokosevácról*.

— **(Pályázat.)** A kaposvári királyi törvényszéknél egy irodaigazgatói állás van üresedésben. Pályázati kérvények két hét alatt adandók be a törvényszék elnökénél.

— **(Birói kinevezés.)** *Röder* Árpád kaposvári törvényszéki jegyző a nagyszabeni törvényszékhez albiróvá neveztetett ki.

— **(Áthelyezés.)** *Bournáz* Ernő, ka-posvári állami főgimnáziumi rendes tanár, je-lenlegi rendes tanári minőségében, saját ké-relmére a nagyszabeni állami főgimnáziumhoz helyeztetett át.

— **(Halálozások.)** *Kamarás* Fülöp, a m. kir. terézianumi alapítványi uradalom nyu-galmazott gazdatisztje, életének 90-ik évében, Szegárdon meghalt. A magas életkort ért s köztisztletben állt gazdatiszt temetése tegnapi történt meg. — *Csézik* József, lacsuki plébá-nos, életének 76-ik évében meghalt. Az el-hunyt pappá 1846-ban szenteltetett fel s 1896-ban mondta aranyimását.

— **(Megharapta a kutya.)** *Oblath* Adolf borkereskedő kutyája a Siklói-utcában ma délután megharapta *Fekete* Mariska tizen-

öt éves leányt. A leány arra haladt el az utcán a kutya előtt, mely minden ok nélkül egyszerre nekiugrott és bal lábát megharapta. A leány sebet *Ludvig* Ferenc dr. tb. főorvos égette ki, a kutyát pedig megfigyelés végett kiszál-lították a gyepmesteri telepre.

— **(Iparfelügyelők beosztása.)** A kereskedelmi miniszter ma tudatta a tör-vényhatóságokkal a folyó évre megbízott ipar-felügyelők névsorát. A főfelügyelettel a minisz-ter dr. *Békásy* Sándort bizta meg. Baranya-megye, Pécsváros, Somogy és Tolnamegye területén *Illovács* Kornél bizatott meg a felü-gyelettel, kinek székhelye Győr s felügyelete alá tartozik még Esztergom, Győr, Veszprém, Komárom és Fehérmegye és Fiume város is.

— **(Egy kis csillagászat.)** Holnap a tavasz előhónapja, a március jön reánk. Igaz ugyan, hogy csak most vagyunk az igazi télben, most van jég és hó is, de azért — ha az időjárás eddigi gyorsan változó szeszélyeit tekintjük — reményünk lehet, hogy a március még szép napokat is hozhat reánk. E hónap-ban a nap 1 óra 45 percet nő, mert mig hol-nap 10 óra 59 perc lesz a hossza, addig március 31-én 12 óra 44 percig fog a nappal tartani. Március 20-án este 9 óra 5 perckor lép a nap a Kos jegyébe s ekkor lesz a ta-vasz kezdete. A holdnak utolsó negyede 5-én reggel 5 óra 33 perckor lesz; újhold 11-én este 9 óra 9 perckor; első negyed 19-én 4 óra 40 perckor és holdtölte 27-én reggel 7 óra 35 perckor.

— **(Szemelyi hir.)** *Cibulka* Hubert lovag, altábornagy ma reggel Pécsre érkezett.

— **(A repülő pálinkásüveg.)** Ma ismét szerepelt a repülő pálinkás üveg. Szin-hely megint egy pálinkás butik volt a hős, a ki az üveget röpitette, *Löfler* Márkus hor-dár, a ki pedig a repülő üveg bal szeme alatt véresre sebzett, *Taragya* József kökényi polgár. Az ügyet a rendőrség átteszi a bírósághoz.

— **(Járvány.)** Varasd községben pár nap óta erősen uralkodik a vörheny-járvány. Gyermek és felnőttek egyképen szenvednek a járványban, mely azonban szerencsére még emberáldozatot nem követelt. Hogy a járvány tovább ne terjedjen, az óvintézkedéseket a hatóság minden téren megtette.

— **(Jelmez-estély.)** A »Szigetvári kereskedősegek egyesületé«-nek jelmez-estélye ugy erkölcsileg, mint anyagilag fényesen sikerült. A szebbnél-szebb jelmezek csak ugy sürögtek-forogtak a »Korona« feldiszített ter-mében. Tudjuk, hogy ma már reklám nélkül valamit elképzelni sem lehet, ugy itt sem hiányozhatott természetesen a »Reklám hölgy« (*Steiner* Józsa), ki mindenféle édesség és hasznos dolgok beszerzésének volt előhirdetője. Az illető cégek igazán eltaláltak és jól választot-tak, kire bízzák ezt, mert csinos és eredeti csörgő kosztümjével folyton emlékezetben tar-totta az általa képviseltek. Hasonló jel-mezzel keltett feltűnést *Polacsek* Dánielné (*Darány*). Jött ezután az olasz cukorkaárus-leány (*Volk* Tera) és kínálta az ő nagyszerű édes-ségeit minden halandónak, mert az mind finom és olcsó s »csak 10 soldo egy porció.« Feltűnt a sokadalomban az a tüzes szemű cigányleány (*Weisz* Riza), ki megjelenésével és ügyes, hű alakításával remek tipust mutatott be. Láttuk itt majdnem minden nemzetiség egy-egy kép-

viselőjét, így a takaros hollandi menyecske (*Büchler* Bella), a csinos magyar leány (*Buch-binder* Karolin), az eredeti és helyes orosz nő (*Kainer* Erzsi), a hegymászó tiroli nő (*Morgen-ster* Mariska), a spanyolnő (*Schwarzenberg* Malvin, *Darány*) és az élethűen ábrázolt csi-nos szerbleány (*Várdi* Szerá). Majd pedig egy díszesen összeállított virágkoszorút láttunk, melynek minden egyes része dícséri kertészét. Kivált a koszoruból a szép piros szegfű (*Hoffmann* Irén), a havasi gyopár (*Hoffmann* Paula), a katalinrózsa (*Fischer* Gizella), a vad-rózsa (*Ullmann* Szidi), a pipacsok (*Klein* Malvin, *Weisz* Lina) és a buzavirág (*Salamon* Karolin). Egy csinos halászleány is járkált kö-zöttük (*Kollin* Regina), kinek hálójába talán belementek volna néhányan, ha kiveti. Hajós is volt az »Adria« hajóról (*Stellner* Jolán). Helyes piroskák voltak *Epstein* Bella és *Fried* Olga. Élőhírlap is volt ez estélyen, a mit *Hoff-mann* Adél ábrázolt. A hóféhér tündért pedig *Hoffmann* Rózsa személyesítette. A híres kalota-szegi varrottas készítője sem hiányzott, kit élethűen a csinos kalotaszegi menyecske (*Engel* Mórné) képviselt. Csörgő-pierrette volt *Duschensky* Adolfné. Ezen jelmezeken kívül jelen voltak még leányok: *Schön* Frida (*Gy.-Mellék*), *Wolf* Zsella (*Molvány-pta*), *Weisz* Bella és *Schwarz* Paula. Az est sikeréhez ez al-kalommal is hozzájárult *Füredi* Kálmán pécsi zenekara, ki mindenkor kitesz magáért. — Vasárnap, e hó 26-án Szigetvárott a »Polgári Casinó« helyiségeiben gyermek-bál volt, mely az estéli órákig elhúzódott. Igazán érdekes, megkapó képet nyújtott ez az élenk, jókedvű, táncoló gyermekereg. Oly jól érezték magu-kat a kicsinyek, hogy mikor »zapfenstreichot« fujtak nekik, még csak mozdulni sem akartak a tereméből.

— **(Községi tisztújítás.)** A szász-vári községi tisztújítás *Mathé* Ödön főszolga-bíró vezetése mellett tegnapelőtt folyt le. Birónak 3 kandidátus közül szótöbbséggel *Panta* István választott meg. Helyettes bi-róvá 2 kandidátus közül *Tóth* János (*Marion*) választott meg szótöbbséggel. Pénztárosnak 3 kandidátus közül: *Tóth* Antal szótöbbség-gel. Képviselőkké szótöbbséggel: *Jäger* Adám, *Dallos* János és ifju *Tóth* János választattak meg. Előjárókká közfelkiáltással megválasz-tattak: *Kovács* Imre, *Szászi* János, *Tóth* Ist-ván, *Kiss* János, *Dorn* Ignác és *Roth* Ke-resztély.

— **(Vásári forgalom.)** Mult pénte-ken lett megejtve a göröcsnyói, ez évben első, Mátyás-napi vásár, amely dacára az azon nap reggeli havazásnak, sikerültnek mondható; a nép nyelvén szólva: »jó futású vásár volt.« Különösen lovakra történt sok kötés, ezek kö-zül az erős taguakat, teherhúzásra alkalma-sakat, az ugynevezett »sűrű lovakat« az olasz kereskedők jó áron vették. A szarvasmarha-kereslet, de a kínálat is lanyhának volt mond-ható. Az iparosok, rövidárusok, a körülmé-nyekhez képest — közepes jó vásárt csináltak. A lacikonyhák is látogatottak voltak; hűvös levén az idő, sokan betértek egy kis »meleg ételre«, melegítő italra. Szóal: meglehetően »jó futású« vásár volt.

— **(Leütötte a fa.)** Véletlen szeren-csétlenség áldozata lett f. hó 25-én *Rozsai* Vince bostai lakos fuvaros, kinek tafuvarozás közben egy nagyobb faderék oly szerencsét-

lenül talált a mellkasára esni, hogy a fuvaros néhány órai szenvedés után belső elvérzésben kiszenvedett.

— **(Mégkéselt ember.)** A csikóstóttósi korcsmában véres verekedés történt egyik este. Magyar Pál sásdi és Marton József csikóstóttósi lakosok megtámadták Marton Pált és késszurásokkal több helyen megsebesítették. A verekedésre az szolgálta okul, hogy a mégkéselt ember — a ki rokona Marton Józsefnek, — azzal összeveszett valami jussolási ügyből kifolyólag s Marton József most Magyar Pál segítségével vett rajta véres elégtételt. A verekedők ellen most a bíróság folytatja a vizsgálatot.

— **(Mégmérgezett tyukok.)** Még csak minap történt, hogy Ózdon özv. Benkő Örsének elhullott sertésén és tyukjain a mérgezés hivatalosan konstatáltatott; ezért még törvény előtt sem állt a mérgezés vétségében — a baksai csendőrség részéről eszközölt vizsgálat során — bűnösnek bizonyult asszony, a fentnevezettel egy földél alatt lakó ifj. Kovács Jánosné: máris újabb mérgezések történtek, ugyancsak nevezett özvegy asszonynak tyukjain; az újabb elhullott tyukok begyéből kiszedett minden kukoricaszemben, mint amakkor — foszforos gyufafej volt található. A gyanu most is a multkori mérgezésben bűnösnek bizonyult asszonyra irányul. Több, a nevezettel közel szomszédságban lakó asszonyok is gyanakodni kezdenek, mivel a mult évben, hol egyiknek, hol másinak sok tyukja elhullott, azt hiszik, azok is meg lettek mérgezve. Ha a gyanuk ala-

posoknak bizonyulnak, úgy a nevezett asszony valószínűleg illetén — mérgezési mániában szenved.

— **(Büntetés elől a halálba.)** A Krajcár-kaszárnyában tegnap szolgálati fegyverével agyonlőtte magát Mád Ferenc, a 44-ik gyalogezred 12-ik századának szakaszvezetője. Az öngyilkos katona, úgy látszik, a büntetés elől menekült a halálba, mert vasárnapi kimenőjét engedély nélkül meghosszabbítván, a reglama szerint büntetés várt reá. Az öngyilkos szakaszvezetőt ma délután temették el a katonakórházból a szigetikülvárosi temetőben.

— **(Fáról lezuhant gyermek.)** Simics Antal, egy romonyai favágó tiz éves fia, több társával kiment a napokban az erdőbe, a hol egy fán szarkafészket pillantottak meg. A gyermekeknek vágya támadt a fészek után, de annak lehozatalára senkisémm vállalkozott, míg végre a Simics fiu megkockáztatta a fát megmászni. Körülbelül négy méter magasságban lehetett, midőn az egyik faág recsegve eltört a fiu lába alatt és Simics Antal lezuhant a fáról, még pedig oly szerencsétlenül, hogy bal lábát eltörte. A szerencsétlenül járt fiut társai lakására szállították, ahol most ápolják.

— **(Tolvaj helyett kutyát.)** Renner Lajos m. peterdi lakos f. hó 26-án az esti órákban arra lett figyelmes, hogy a lakásával szomszédos éléskamrájában tolvajok járnak. A gazda tehát kapta magát és egy forgópisztolyal felfegyverkezve az éléskamrába lépett, a hol a vélt tolvaj helyett egy jól meg-

termett komondort talált, mely javában marcangolt egy nyers sonkát. A négy lábú tolvajt természetesen kiverték a portáról. Hogy miként került a kutya az éléskamrába, az maig is rejtély, ha csak úgy nem, hogy valaki nyitva felejtette az éléskamra ajtaját s a hivatlan vendég ezt az alkalmat használta fel.

— **(Elhajtott libák.)** Novák Jánosné, garéi lakosnőnek tizenöt darab remek libája volt, melyeket olyan örömmel nézett mindig, midőn méltóságteljesen lépkedtek egymás után, végig a tágas udvaron. S most megszűnt a Novákné öröme, mert valaki megirigyelte a büszkeségét s éjnek idején elhajtotta a remek tizenöt darab libát. Azt a bizonyos valakit, aki egygyel szaporítja az ismeretlen tettesek eléggé nagy számát, ősi szokáshoz hiven most keresik.

— **(Ismét veszett kutya.)** A legkiterjedtebb hatósági intézkedések dacára is még mindig érkeznek hírek kóbor veszett ebek garázdálkodásáról. Legutóbb Marton Ágoston újbányai lakos udvarába tévedt egy kóbor kutya, melyet azonban a házbéliek észrevettek s még mielőtt valakit megmarhatott volna, agyonütötték. A megejtett boncolás kiderítette, hogy a kutya veszett volt.

— **(Sikkasztó ügynök.)** Diamant Ignác pécsi fakereskedő panaszt emelt a rendőrségnél Engl Herman nevű ügynöke ellen, hogy az tőle eltávozva, a beszédett kintlevő követelésekből 22 frt 75 krral nem számolt el. A sikkasztó ügynök ellen megindították az eljárást.

bekövetkezett halála. Még halálos ágyán is kért, hogy téged saját gyermekem gyanánt tekintsek mindig és azt meg is ígertem neki, hogy megnyugtassam, bár a kérés szükségtelen volt, mert mindig úgy szerettelek, mintha saját fiam lettél volna. Megállapodtunk, hogy származásodat eltitkoljuk előtted, de azért nem szívesen vinném sirba ennek a titkát. Te már férfi vagy és nem lehet tudni, hogy ez nem válik-e hasznodra. Atyád egy nord-karolinai tengerész volt, Raffles Dánielnek hívták és a »Mary Jane« hajótörése alkalmával, néhány hóval születésed előtt vesztette el életét. Anyád családi neve Konk. Miért hagyta el hazáját, nem tudom. Kéret, hogy ezt ne kérdezzem tőle, mert fia miatt nem akarja menekülésének okát elárulni. Én nem is fagattam, mert derek, jó asszony volt és nem lett volna szép titka után kutatom, melyet megőrizni akart.

Ez az, fiam, mit halálom előtt közölni kellett veled. Megbocsáss rossz irásoméért, de az irás nehezemre esik, hanem azért reményelem, hogy el tudod olvasni és ez a földolog. Hiszem, hogy nőmnek adott szavamat hiven betartottam, mindig jó atyád voltam és ha az Ég tovább is éltet, épen úgy fogsz szeretni, mint eddig. Ha pedig nem találkozunk többé, Isten veled fiam. Anyádnak jegygyűrűje D. R. betűkkel íróasztalom fiókjában van, hol értékpapírjaimat és a drágaságokat őrzöm. Isten veled és fogadd áldását szerető atyádnak,

Robertsohn Harrynak.

Frank még sokáig nézte mereven a papirlapot elolvasása után is, mintha nem hinne érzékeinek, mintha az egész csak felhevült képzeletének eredménye volna és

— Ugy jöjj be. Azzal kezét megfogva, a házba lépett.

— Myers — kiáltott be a szolgálati szobába — vegye át az őrseget és különösen kelet és nyugat felé ügyeljen. Azután megragadott egy lámpást és Maggyt szobájába vezette, fel a lépcsőkön.

— Űlj le gyermek, szólj szeretetteljesen. Sokat futtattál, egészen el vagy fáradva. És most beszéld el, milyen különös története van e levélnek.

— Bob hozta Osceolából, én csel utján szereztem meg. Ime vedd, Frank, a levél minderről felvilágosít.

Frank megcsókolta verejtékes homlokát, kivette kezéből a levelet és inkább kíváncsian, mint aggódva bontotta ki. Maggy vele szemben ült, kezeit dobogó szívére szoritva és aggódva tekintett arcára. Frank a bizonytalan, alig olvasható sorok megpillantásakor, melyekben alig ismerte fel atyjának kézírását, kissé elsápadt.

A levél tartalma a következő volt:

Kedves fiam!

Levelemet a jelzőhivatalhoz küldtem, mivel új címet nem tudom és várni nincs időm. Attól félek, különben késő lesz, mert két nap előtt egészen váratlanul gutaütés ért, mely egész baloldalamat megbénította.

Ne ijedj meg fiam, mert már jobban vagyok, kinn ülök karos székemben a verandán és fejem is meglehetősen tiszta. A doktor is azt hiszi, hogy életem ez alkalommal nincs veszélyben, de szükségem van nyugalomra és gondos ápolásra és kívánom, hogy ebben igaza legyen. De látod édes fiam, egy ilyen roham az én koromban mindig figyelmeztetés arra, hogy készen legyek az utolsó utra és számadásaimat e földön rendbe hozzam, a mit

— (**Március tizenötödiki vacsora.**) Március tizenötödikén a »Korona« vendéglő tulajdonosa, *Sebők József* társasvacsorát rendez. A társas vacsorán lesznek alkalmi szavaltatok is. Egy teríték ára szokás szerint 48 krajcar lesz.

— (**Meglopott erdőőr.**) Savanya Mihály nagykozári erdőőr lakásából eddig ismeretlen tettes egy ezüst órát elloptott. A meglopott erdőőr panasza folytán megindították az ismeretlen tettes után a nyomozást.

— (**Tűz.**) Rác-Petrén a napokban *Sulyok Vince* ottani lakos házában tűz ütött ki, melyet azonban sikerült — még mielőtt a tűz tovább terjedhetett volna — eloltani.

— (**Betörés fényes nappal.**) *Varsányi Imre* regényei lakos udvarán levő tyukketrecet a napokban eddig ismeretlen tettesek feltörték s abból három darab tyukot és egy hizott libát kiloptak. A tetteseket most keresik.

— (**Elfogott cigányok.**) Mint a napokban megírtuk, *Sándor Imre* ócsárdi lakos présházát ismeretlen tettesek feltörték s abból néhány szerszámot és két tábla szappant elloptak. A hatóság embereinek tegnap sikerült a tetteseket *Oláh János* és leánya *Oláh Milica* kóbor cigányok személyében elfogni. A tolvaj cigányokat átadták a bíróságnak.

— (**A koldus sorsa.**) Egy szegény nyomorult kéregető: *Robenstein Gáspár* kölesdi illetőségű koldus állított be a batyujával egyik pálinkamérő üzletbe. Az agg koldus alighogy szájához vette a pálinkás üveget, egyszerre elsápadt és menten szó nélkül összerogyott.

Bevitték a kórházba, ahol élet és halál között vívódik az életért megszenvedett öreg koldus.

— (**Filharmonikusok estélye.**) A pécsi Zenekedvelők Egyesülete szombaton este jól sikerült estélyt rendezett a nőegylet helyiségében. Nyolc órakor vette kezdetét a műsor, melyet az *Oswald Ferenc*, *Dollinger Béla* és *Hoff Richárd* által előadott *Bethoven szerenád* nyitott meg. Utána *Oswald Ferenc*, *Maletter László*, *Girardi József* és *Niedermayer János* által előadott *Haydn négyes gavotte* következett, melyet a quartet remekül adott elő. Majd *Gade* octáváját adták elő *Oswald Ferenc*, *Wallerstein Bódog dr.*, *Wirth János* és *Tamásy Aladár*, *Girardi József*, *Hoff Richárd*, *Zoller Nándor* és *Niedermayer János*. A műsor minden egyes számát zajos tapssal jutalmazta meg a közönség, mely egy kellemesen eltöltött est emlékével hagyta el a termet.

— (**Megugrasztott betörők.**) *Knippl Antal*, szatinai lakosnak az udvarán betörők jártak. Az előszoba ablakát már be is feszítették s azon át akartak behatolni a házba, mikor a zajra felébredt házigazda kijött s a betörőket elriasztotta. Hogy kik voltak, persze az éj sötétjében nem tudta őket megismerni s még eddig azok az ismeretlenség homályában rejtőzködnek.

Művészet, irodalom.

○ **Éjjel az erdőn.** Valóságos ünnepi előadás volt ez a tegnapi, melyen *Benkő Jolán* a társulat kedvelt komikája színészkedésének

huszonöt éves jubileuma és jutalomjátéka alkalmából, *Rákosi Jenőnek* »Éjjel az erdőn« című népszínműve került színre. Maga a darab ugyan, minden drámai cselekmény nélkül, egyszerű s alapja pusztán az a népbabona, mely szerint a határfa *Szűz Mária* képe előtt minden falubeli kis leány meglátja a maga jövődöbéljét. De éppen ez a minden hatás hajhászattól ment egyszerűség az, mely oly különös bájt kölcsönöz a darabnak s mely hatás nélkül nem maradhat. Az előadás kitűnő volt. *Benkő Jolán* színreleptekor a közönség — mely zsutolásig megtöltötte a házat — óriási tapssal fogadta, míg az orchesterből egy szép babékoszorút nyújtottak fel az ünnepeltek, melyen kék szalagon egy öt pecsétetes levél lógott. *Benkő Jolán*nak tegnap este csak kis szerep jutott, *Ágnes* asszony személyében, de ő ebben a csekély szerepben is tudott hatást érni, rutinírozott, természetes játékával. Nagyban emelte az est fényét, a két vendég *M. Kézdi Juliska* és *P. Doroghy Laura* a pécsi közönség két dédelgetett kedvencének fellépte, kiket tegnap este is nemcsak minden felvonás után, de minden énekszám után nyílt színen is sokszor megtapsolt a publikum. Valóban nehéz a két hölgy között különbséget tenni. Mindkét vendégszereplőnek kedves csicsergő hangja, temperamentumos játéka s megjelenésük elragadóan bájos volta, megigézte a közönséget, melynek köréből meglepő mérvekben ismétlődött a lelkes ováció. A vendégszereplő hölgyeknek két remek virágkosarat nyújtottak fel az orchesterből. S mintha a mi színészeinkre is átragadt volna az ünnepi hangulat, annyi kedvvel és igyekezettel játszották meg szerepeiket. *Bognár János* kitűnő volt a gögös *Pacor Márton* szerepében, *Hunyady József* játéka is nem csekély dicséretet érdemel, bár hangja tegnap rekedt volt. *Peterdi Sándor* igen jó volt *Balog Imre* szerepé-

meg is akarok tenni, mielőtt a halál hirtelen kiragadna a tollat kezemből.

Jobban szeretném ezeket neked szóval elmondani, de a fennálló viszonyok között ez lehetetlen. A jelzőhivatal téged fiatal korod dacára nehéz feladattal bízott meg és azt neked teljesítened kell, nem hagyhatod oda állomáshelyedet miattam, kinek ilyesmire ez életben többé igényem nem lehet.

Ha kérésemre hallgatsz, úgy ott maradsz, a hol vagy s becsülettel teljesíted feladatodat, a mi nekem, ha életben maradok, nagyobb öröömre fog szolgálni, mintha most hozzám sietsz. Úgy sem vagyok most elhagyva. Ellen nővéred *Chikagóból* eljött és gondosan ápol. Valószínű hogy életben maradok, de ha nem látnók többé egymást, úgy fogadd e sorokat tölem vallomás gyanánt.

És most a földolgra, jó fiam. Nehezemre esik megtennem előtted a következő vallomásokat, de reményem, hogy azért nem kevésbé fogod tiszteletben tartani emlékemet, mert — különben kezdjük elején a dolgot.

Huszonhat évvel ezelőtt, egy hideg februári estén együtt ültünk a nagy szobában a kandalló körül boldogult anyám, fivérem és én. Hózivatar dühöngött, szóval olyan idő volt, a melyben az ember — mint mondani szokták — a kutyát sem veri ki a házból. Egyszerre bejött öreg néger szolgálk, a *Samu* — kit te is ismertél — és jelentette, hogy az ajtó előtt van egy szegény fiatal nő gyermekével és szállást kér éjszakára. Boldogult anyám, ki mindig könyörületes és másokon segíteni szerető volt, kiküldött engem, hogy utána nézzek, ki tulajdonképen az idegen és beengedhetjük-e a házba.

Midőn *Samuval* kimentem, az oltalmat kérő össze-

esett a fáradtságtól és eszméletlenül feküdt a hóban. Karjaiban egy két hónaposnak látszó csecsemőt tartott, ki szánakozást keltően nyöszörgött. Magától érthető, hogy nem hagytuk kinn őket, hogy a hóviharban elpusztuljanak, hanem *Samu* és én a házba vittük a szerencsétleneket és anyám egy kis kamarában helyezte el őket. Az idegen egy csinos fiatal asszony volt, de halvány és elgyengült; én mindjárt élénk részvétet éreztem iránta, mert nem úgy nézett ki mint egy koldusnő, vagy bolond. Hét hétig feküdt ápolásom alatt heves lázban, mialatt gyermekéről anyám gondoskodott.

Időközben tavasz lett, az idegen felkelhetett s járkalhatott a szobában, de az eltávozásra még gyöngye volt. Mi nem is akartuk elbocsátani, legalább én nem. Nálunk maradt tehát és iparkodott magát hasznossá tenni.

Keveset beszélt, de a mit tett, helyesen volt téve s öröm volt reá nézni. Így telt el a nyár és már nem is gondoltunk arra, hogy nem hozzánk tartozik. Nekem megtetszett a fiatal asszony, ki napról-napra jobban visszanyerte szépségét s feltettem róla, hogy nem saját bűne, hanem valami szomorú eset űzte ki a világra, tehát megérdemli, hogy boldog legyen még az életben. Nos, nálunk egyszerű embereknél nem soká tart a gondolkodás; akkor 30 éves voltam s anyám naponként sürgetett, hogy házasodjam meg. Gyorsan elhatároztam magamat. Egy nap megkérdeztem az idegent, hogy akar-e nőm lenni; ő igent mondott s ezzel a dolog rendben volt és én sohasem bántam meg e lépésemet, mert az az idegen a te anyád volt *Frank* és a fiu, kit magával hozott, te voltál.

Olyan boldogan éltem *Katimmel* és semmi sem esett olyan nehezen az életben, mint az ő, kilenc évvel később

ben. Bérci Gyula pedig valóságos kabinet alakítást csinált Zátyoni Balázs szerepéből. Andorffy Péter a szokásos jó volt Májas Gábris szerepében. Megelégedéssel konstatáljuk, hogy nem tuzott. Teljes elismeréssel adózunk Erdélyi Miklós alakításának, ki tegnap ismét tanujelét adta annak, hogy bizony tud játszani, ha akar. Zátyoni Marcija pompás alakítás volt. A kisebb szerepekben igen jók voltak: Delli Lajos, mint rektor, Szohner Olga a libapásztor szerepében, Erneyi Emil, Tóvári Anna és B. Szalai Ilona. A karok is eléggé jól fújták. A rendezés ellen sem lehetett kifogás, mely ez alkalommal Somogyi Károly műve volt. A közönség a legemelkedettebb hangulatban hagyta el kevéssel tíz óra előtt a színházat.

(K—r.)

○ **Órley Flóra jutalomjátéka.** Mint lapunk tegnap esti számában megírtuk, Órley Flórának, a pécsi nemzeti színház közkedvelt-ségű primadonnájának jutalomjátéka március 2-ára, csütörtökre volt kitűzve. A jutalomjátékot azonban maga Órley Flóra elhalasztotta, még pedig Delli Lajos iránti kollegialitásból, amennyiben Delli Lajos szombaton este az izraelita nőegylet estélyén lesz elfoglalva s ha Órley Flóra jutalomjátékát csütörtökön megtartotta volna, akkor pénteken és szombaton a »Diákkisasszony« című premier került volna színre, melyben Delinek okvetlenül játszania kell. Így azonban a jutalmazandó díva sziveségéből a jutalomjáték hétfőn, március 6-án lesz, a »Diákkisasszony« premierje pedig csütörtökön, március 2-án. Így a pécsi izraelita jótékony nőegylet Órley Flórának köszönheti, hogy nem vesztette el egyik hatásos műsor-számának közreműködőjét és rendezőjét.

○ **A pécsi szintársulat képviselői.** Március hó első hetében tartja meg az országos színészegyesület Budapesten szokásos évi közgyűlését. A közgyűlésen a pécsi szintársulatot *Peterdi Sándor* és *Hunyady József* fogják képviselni.

○ **A „Képes Levelező-Lap.“** Ily cím alatt jelenik meg f. év március elsejével egy havi folyóirat, melylyel a mindjobban terjedő képes levelező-lap gyűjtési sport kedvelőinek egy rég óhajtott kívánsága teljesül. — Hazánkban még nincs a gyűjtőknek szaklapjuk, mely előmozdíthatná az egymásközi értekezést. — A »Képes Levelező-Lap« célja a gyűjtőket egymáshoz közelebb hozni, a csereviszonyt elősegíteni, az ujonnan megjelent levelező-lapokat felsorolni s a gyűjtőknek mindenben segédkezni. A lap első számát, mely a teljes programot közli, a kiadóhivatal, hová a lap szellemi részére vonatkozó közlemények is intézendők, Klökner Péter udvari könyvkereskedése Székesfehérvárott bárkinék ingyen megküldi, a ki azt egy képes levelező-lapon kéri. — A lap előfizetési ára 1899. évre 1 forint.

○ **„A szőlő helyes metszése“** című szakmunka második bővített és átdolgozott kiadása ez év február havában fog megjelenni. Jellegje: »Szőlőt metszeni könnyű, de jól metszeni nehéz!« Az okszerű szőlőmetszést tárgyaló ezen hasznos könyv most már a második kiadásban bővítve Maurer János, ismert nevű borász és lapszerkesztő tollából ered. Az egyes metszési módokat rajzokban is bemutatja. Kinek szőlője van, annak nélkülözhetetlen segédeszköze, tanácsadója és kincses bányája ezen könyv. Egy forint előleges beküldése mellett bérmentesen küldi meg szerzője, Maurer János (Kassa, Maurer-udvar.)

○ **Uj Idők.** Aktuális, változatos és érdekes, mint mindig az »Uj Idők« e heti száma is. Közli az elhunyt francia köztársasági elnök arcképét, az özvegy trónörökösne és leánya legújabb képmását, *Kis György domborművét: II Lajos király halálát. E képet Baranya-vármegye közönsége rendelte meg.* Egy humoros szalon vadászképet, melyet Neogrady Antal rajzolt az »Uj Idők« számára. Jellemzők továbbá a dekadens izlést illusz-

tráló képek is, miket Gelléri Mór cikkében talál az olvasó. A szépirodalmi részben lekötik a figyelmet Ambrus Zoltán regénye, Bársony István kedves és népies rajza, Bródy Sándor novellája, továbbá a változatos és érdekes »Mindenféle« rovat. Az »Uj Idők«-ből mutatóvány számot küld a kiadóhivatal (Andrássy-ut 10. sz.) bárkinék, a ki ebbeli óhajával hozzá fordul. A lap előfizetési ára félévre 4 forint, negyedévre 2 frt.

Pécs szab. kir. város

meteorologiai állomása jegyzetei

1899. február 28. reggeli 7 órakor.

Barometer (redukált) = 70.9 mm. (emelkedő.)

Hőmérsék = 2.7 °C

» maximuma: 1.0 °C

» minimuma: 5.4 °C

Páranomás: 2.9 mm.

Relatív nedvesség: 69.

Felhőzet: 7° Ci. Cum.

Szélirány s erő: N. 1.

Csapadék 24 órai: N. W. 4.

Szeles, hideg borulás.

Dr. Czire.

Törvénykezés.

§ **Márkus tizenöt forintja.** Feldmann Márkus, sostói lakosnak italmérési engedélyre volt szüksége, aminek megszerzése végett elment a községi jegyzőhöz azon kérelemmel, hogy állítsanak ki neki italmérési engedélyt. Ezt a kérelmét azonban a jegyző egy s más okoknál fogva nem teljesíthette, mi arra készítette Feldmann, hogy egy ötös bankót nyomjon a jegyző markába, gondolván, hogy ezzel eleget tett a mindent kiegyenlítő földi igazságnak. A jegyző azonnal jelentést tett a főszolgabirónak erről, aki magához hivatva az italmérési engedélyben utazó urat. Feldmann a meghívást félremagyarázva, lekötőlező mosolylyal két ötös bankót tett a főszolgabiró elé, ki behívatta a jegyzőt és irnokot s azok jelenlétében kérdezte meg, hogy mit akar a tíz forinttal. Márkus pedig mint olyan ember, aki tudja, »hogy szokás az urakkal banni«, büszkén mondta rá:

— Hát azért adtam, hogy italmérési engedélyt kapjak!

Igy került a szegény Márkus, a főszolgabiró feljelentése folytán a pécsi kir. törvényszék elé, mely két rendbeli vesztegetés vétsége miatt három havi fogházra és 20—20 frt pénzbüntetésre ítélte. A vádlott és terhére a kir. ügyész felebbeztek.

§ **Elítelt tolvajok.** Két többszörös tolvaj fölött itélkezett tegnap délelőtt a pécsi kir. törvényszék. Az egyik Vörös János, a másik Gadó Márton, mindketten szabolcsi lakosok. Gadó Márton mult év március 29-én, Marton György szabolcsi lakos pincéjéből elloptott egy fél zsák zabot, 1898. augusztus 23-án pedig társa Vörös Jánossal, ugyanonnan elhordtak egy métermázsza zabot. Mult év december tizenhatodikán pedig Vörös János, Gyenes János püspök-bogádi lakostól lopott egy nikkel orat, később pedig egyesült erővel elloptak Eibeck Antal szabolcsi lakostól két pár esizmaszárat. Ezért aztán a pécsi kir. törvényszék Vörös Jánost kilenc havi, Gadó Mártont pedig hat havi börtönrre ítélte, mind ketőnek a vizsgálati fogságból egy-egy hónapot kitöltöttnek számítván be. Vádlottak, s terhükre a kir. ügyész felebbeztek.

TÁVIRATOK.

— **Bucsuzás Bánffy bárótól.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A szabadelvűpárt ma délelőtt volt Bánffy bárónál bucsutisztelgésen. *Podmaniczky* pártelnök áradozó üdvözlő beszédére *Bánffy* azt felelte, hogy a jelen pillanat nem alkalmas politikai nyilatkozatokra. Megköszönvén a tisztelgők megjelenését, kijelentette, hogy *máskor lesz még ideje visszatekintőleg vagy előrenézőleg (!?) nyilatkozni.*

A párttagok ezután Bánffy bárónénál tisztelegtek.

— **Államtitkárok válsága.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Az »Országos Értesítő« írja, hogy az a néhány lapban megjelent hír, mintha az államtitkárok mind rendelkezésre bocsátának állásukat és új választásnak vetik alá magukat, nem felel meg a valóságnak. Tényleg csakis *Schmidt* József és *Jakabffy* adták be lemondásukat. A többi miniszteriumok államtitkárainak lemondását a parlamenti szokás nem indokolja.

— **Fuzionális hírek.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Hír szerint *Rakovszky* Istvan néppárti képviselő belép a szabadelvű klubba. *Károlyi* István, *Ivánka* Oszkár, *Bolgár* Ferenc, *Biró* Lajos és *Förster* Ottó semmi esetre sem mennek a kormánypártba.

Budapesti börze.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. febr. 28.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők:

Buza, őszre: 9.90; későbbi szállítás: 9.63. — Tengeri, májusra: 4.64. — Rozs, márciusra: 8.61. — Zab, őszre: 5.67. —

Az értéktőzsdén az árak a következők: Osztrák hitelrészvény: 371.10. — Magyar hitelrészvény: 400. — Államvasut: 363.50. —

Nyilt-tér.

Esetleges félreértések kikerülése végett van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy mátol kezdve

Sport-söreim kimérése

a **Nádor-szálloda** sörarsarnokában, — **Skrobai Istvánnál** megszűnt.

Söreimet a belvárosban csakis a **Nemzeti Casino** sörarsarnokában, — továbbá a **Magyar Király** szállodában **Zsilinszky Lajos** urnál fogják a legkitünőbb minőségben kiszolgálni.

Pécs, 1899. március 1-én.

Uj sörgyár.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

— **(Március tizenötödiki vacsora.)** Március tizenötödikén a »Korona« vendéglő tulajdonosa, *Sebők József* társasvacsorát rendez. A társas vacsorán lesznek alkalmi szavaltatok is. Egy teríték ára szokás szerint 48 krajcar lesz.

— **(Meglopott erdőőr.)** Savanya Mihály nagykozári erdőőr lakásából eddig ismeretlen tettes egy ezüst órát elloptott. A meglopott erdőőr panasza folytán megindították az ismeretlen tettes után a nyomozást.

— **(Tűz.)** Rác-Petrén a napokban *Sulyok Vince* ottani lakos házában tűz ütött ki, melyet azonban sikerült — még mielőtt a tűz tovább terjedhetett volna — eloltani.

— **(Betörés fényes nappal.)** Varsányi Imre regenyei lakos udvarán levő tyukketrecet a napokban eddig ismeretlen tettesek feltörték s abból három darab tyukot és egy hizott libát kiloptak. A tetteseket most keresik.

— **(Elfogott cigányok.)** Mint a napokban megírtuk, *Sándor Imre* ócsárdi lakos préházát ismeretlen tettesek feltörték s abból néhány szerszámot és két tábla szappant elloptak. A hatóság embereinek tegnapi sikerült a tetteseket *Oláh János* és leánya *Oláh Milica* kóbor cigányok személyében elfogni. A tolvaj cigányokat átadták a bíróságnak.

— **(A koldus sorsa.)** Egy szegény nyomorult kéregető: *Robenstein Gáspár* kölesdi illetőségű koldus állított be a batyujával egyik pálinkamérő üzletbe. Az agg koldus alighogy szájához vette a pálinkás üveget, egyszerre elsápadt és menten szó nélkül összerogyott.

Bevitték a kórházba, ahol élet és halál között vivődik az életért megszenvedett öreg koldus.

— **(Filharmonikusok estélya.)** A pécsi Zenekedvelők Egyesülete szombaton este jól sikerült estélyt rendezett a nőegylet helyiségében. Nyolc órakor vette kezdetét a műsor, melyet az *Oswald Ferenc, Dollinger Béla* és *Hoff Richárd* által előadott *Bethoven* szerenád nyitott meg. Utána *Oswald Ferenc, Maleter László, Girardi József* és *Niedermayer János* által előadott *Haydn* négyes gavotte következett, melyet a quartet remekül adott elő. Majd *Gade* octáváját adták elő *Oswald Ferenc, Wallerstein Bódog dr., Wirth János* és *Tamásy Aladár, Girardi József, Hoff Richárd, Zoller Nándor* és *Niedermayer János*. A műsor minden egyes számát zajos tapssal jutalmazta meg a közönség, mely egy kellemesen eltöltött est emlékével hagyta el a termet.

— **(Megugrasztott betörők.)** *Knippl Antal*, szatinai lakosnak az udvarán betörők jártak. Az előszoba ablakát már be is feszítették s azon át akartak behatolni a házba, mikor a zajra felébredt házigazda kijött s a betörőket elriasztotta. Hogy kik voltak, persze az éj sötétjében nem tudta őket megismerni s még eddig azok az ismeretlenség homályában rejtőzködnek.

Művészet, irodalom.

○ **Éjjel az erdőn.** Valóságos ünnepi előadás volt ez a tegnapi, melyen *Benkő Jolán* a társulat kedvelt komikája színészkedésének

huszonöt éves jubileuma és jutalomjátéka alkalmából, *Rákosi Jenőnek* »Éjjel az erdőn« című népszínműve került színre. Maga a darab ugyan, minden drámai cselekmény nélkül, egyszerű s alapja pusztán az a népbabona, mely szerint a határfa *Szűz Mária* képe előtt minden falubeli kis leány meglátja a maga jövődöbelijét. De éppen ez a minden hatás hajhászattól ment egyszerűség az, mely oly különös bájt kölcsönöz a darabnak s mely hatás nélkül nem maradhat. Az előadás kitűnő volt. *Benkő Jolánt* színreléptekor a közönség — mely zsufolásig megtöltötte a házat — óriási tapssal fogadta, míg az orchesterből egy szép babérkoszorút nyújtottak fel az ünnepeltnek, melyen két szalagon egy öt pecsétes levél lógott. *Benkő Jolánnak* tegnap este csak kis szerep jutott, *Ágnes* asszony személyében, de ő ebben a csekély szerepben is tudott hatást érni, rutinírozott, természetes játékaival. Nagyban emelte az est fényét, a két vendég *M. Kézdi Juliska* és *P. Doroghy Laura* a pécsi közönség két dédelgetett kedvencének fellépte, kiket tegnap este is nemcsak minden felvonás után, de minden énekszám után nyílt színen is sokszormegtapstolt a publikum. Valóban nehéz a két hölgy között különbséget tenni. Mindkét vendégszereplőnek kedves csicsergő hangja, temperamentumos játéka s megjelenésük elragadóan bájos volta, megigézte a közönséget, melynek köréből meglepő mérvekben ismétlődött a lelkes ováció. A vendégszereplő hölgyeknek két remek virágkosarat nyújtottak fel az orchesterből. S mintha a mi színészeinkre is átragadt volna az ünnepi hangulat, annyi kedvvel és igyekezettel játszották meg szerepeiket. *Bognár János* kitűnő volt a gögös *Pacor Márton* szerepében, *Hunyady József* játéka is nem csekély dicséretet érdemel, bár hangja tegnap rekedt volt. *Peterdi Sándor* igen jó volt *Balog Imre* szerepé-

meg is akarok tenni, mielőtt a halál hirtelen kiragadna a tollat kezemből.

Jobban szeretném ezeket neked szóval elmondani, de a fennálló viszonyok között ez lehetetlen. A jelzőhivatal téged fiatal korod dacára nehéz feladattal bízott meg és azt neked teljesítened kell, nem hagyhatod oda állomáshelyedet miattam, kinek ilyesmire ez életben többé igényem nem lehet.

Ha kérésemre hallgatsz, úgy ott maradsz, a hol vagy s becsülettel teljesíted feladatodat, a mi nekem, ha életben maradok, nagyobb örömömre fog szolgálni, mintha most hozzám sietsz. Ugy sem vagyok most elhagyva. *Ellen* nővéred *Chikagóból* eljött és gondosan ápol. Valószínű hogy életben maradok, de ha nem látnók többé egymást, úgy fogadd e sorokat tölem vallomás gyanánt.

És most a földolgra, jó fiam. Nehezemre esik megtennem előtted a következő vallomásokat, de reményem, hogy azért nem kevésbé fogod tiszteletben tartani emlékemet, mert — különben kezdjük elején a dolgot.

Huszonhat évvel ezelőtt, egy hideg februári estén együtt ültünk a nagy szobában a kandalló körül boldogult anyám, fivérem és én. Hózivatar dühöngött, szóval olyan idő volt, a melyben az ember — mint mondani szokták — a kutyát sem veri ki a házból. Egyszerre bejött öreg néger szolgánk, a *Samu* — kit te is ismertél — és jelentette, hogy az ajtó előtt van egy szegény fiatal nő gyermekével és szállást kér éjszakára. Boldogult anyám, ki mindig könyörületes és másokon segíteni szerető volt, kiküldött engem, hogy utána nézzek, ki tulajdonképpen az idegen és beengedhetjük-e a házba.

Midőn *Samuval* kimentem, az oltalmat kérő össze-

esett a fáradtságtól és eszméletlenül feküdt a hóban. Karjaiban egy két hónaposnak látszó csecsemőt tartott, ki szánakozást keltően nyöszörgött. Magától érthető, hogy nem hagytuk kinn őket, hogy a hóviharban elpusztuljanak, hanem *Samu* és én a házba vittük aszerencsétleneket és anyám egy kis kamarában helyezte el őket. Az idegen egy csinos fiatal asszony volt, de halvány és elgyengült; én mindjárt élénk részvétet éreztem iránta, mert nem úgy nézett ki mint egy koldusnő, vagy bolond. Hét hétig feküdt ápolásom alatt heves lázban, mialatt gyermekéről anyám gondoskodott.

Időközben tavasz lett, az idegen felkelhetett s járkalhatott a szobában, de az eltávozásra még gyöngye volt. Mi nem is akartuk elbocsátani, legalább én nem. Nálunk maradt tehát és iparkodott magát hasznossá tenni.

Keveset beszélt, de a mit tett, helyesen volt téve s öröm volt reá nézni. Így telt el a nyár és már nem is gondoltunk arra, hogy nem hozzánk tartozik. Nekem megtetszett a fiatal asszony, ki napról-napra jobban visszanyerte szépségét s feltettem róla, hogy nem saját bűne, hanem valami szomorú eset űzte ki a világba, tehát megérdemli, hogy boldog legyen még az életben. Nos, nálunk egyszerű embereknél nem soká tart a gondolkodás; akkor 30 éves voltam s anyám naponként sürgetett, hogy házasodjam meg. Gyorsan elhatároztam magamat. Egy nap megkérdeztem az idegent, hogy akar-e nőm lenni; ő igent mondott s ezzel a dolog rendben volt és én sohasem bántam meg e lépésemet, mert az az idegen a te anyád volt *Frank* és a fiu, kit magával hozott, te voltál.

Olyan boldogan éltem *Katimmal* és semmi sem esett olyan nehezen az életben, mint az ő, kilenc évvel később

ben, Bérci Gyula pedig valóságos kabinet alakítást csinált Zátanyi Balázs szerepéből. Andorffy Péter a szokásos jó volt Májas Gábris szerepében. Megelégedéssel konstatáljuk, hogy nem tultott. Teljes elismeréssel adózunk Erdélyi Miklós alakításának, ki tegnap ismét tanujelét adta annak, hogy bizony tud játszani, ha akar. Zátanyi Marcija pompás alakítás volt. A kisebb szerepekben igen jók voltak: Delli Lajos, mint rektor, Szohner Olga a libapásztor szerepében, Ernyei Emil, Tóvári Anna és B. Szalai Ilona. A karok is eléggé jól fújtak. A rendezés ellen sem lehetett kifogás, mely ez alkalommal Somogyi Károly műve volt. A közönség a legemelkedettebb hangulatban hagyta el kevéssel tíz óra előtt a színházat. (K—r.)

○ **Órley Flóra jutalomjátéka.** Mint lapunk tegnap esti számában megirtuk, Órley Flórának, a pécsi nemzeti színház közkedveltségű primadonnájának jutalomjátéka március 2-ára, csütörtökre volt kitűzve. A jutalomjátékot azonban maga Órley Flóra elhalasztotta, még pedig Delli Lajos iránti kollegialitásból, amennyiben Delli Lajos szombaton este az izraelita nőegylet estélyén lesz elfoglalva s ha Órley Flóra jutalomjátékát csütörtökön megtartotta volna, akkor pénteken és szombaton a »Diákkisasszony« című premier került volna színre, melyben Delinek okvetlenül játszania kell. Így azonban a jutalmazandó díva szíveségéből a jutalomjáték hétfőn, március 6-án lesz, a »Diákkisasszony« premierje pedig csütörtökön, március 2-án. Így a pécsi izraelita jótékony nőegylet Órley Flórának köszönheti, hogy nem vesztette el egyik hatásos műsor-számának közreműködőjét és rendezőjét.

○ **A pécsi szintársulat képviselői.** Március hó első hetében tartja meg az országos színészegyesület Budapesten szokásos évi közgyűlését. A közgyűlésen a pécsi szintársulatot Peterdi Sándor és Hunyady József fogják képviselni.

○ **A „Képes Levelező-Lap.“** Ily cím alatt jelenik meg f. év március elsejével egy havi folyóirat, melylyel a mindjobban terjedő képes levelező-lap gyűjtési sport kedvelőinek egy rég óhajtott kívánsága teljesül. — Hazánkban még nincs a gyűjtőknek szaklapjuk, mely előmozdithatná az egymásközi értekezést. — A »Képes Levelező-Lap« célja a gyűjtőket egymáshoz közelebb hozni, a csereviszonyt elősegíteni, az ujonnan megjelent levelező-lapokat felsorolni s a gyűjtőknek mindenben segédkezni. A lap első számát, mely a teljes programot közli, a kiadóhivatal, hová a lap szellemi részére vonatkozó közlemények is intézendők, Klöckner Péter udvari könyvkereskedése Székesfehérvárott bárkinek ingyen megküldi, a ki azt egy képes levelező-lapon kéri. — A lap előfizetési ára 1899. évre 1 forint.

○ **„A szőlő helyes metszése“** című szakmunka második bővített és átdolgozott kiadása ez év február havában fog megjelenni. Jellegje: »Szőlőt metszeni könnyű, de jól metszeni nehéz!« Az okszerű szőlőmetszést tárgyaló ezen hasznos könyv most már a második kiadásban bővítve Maurer János, ismert nevű borász és lapszerkesztő tollából ered. Az egyes metszési módokat rajzokban is bemutatja. Kinek szőlője van, annak nélkülözhetetlen segédeszköze, tanácsadója és kincses bányája ezen könyv. Egy forint előleges beküldése mellett bérmentesen küldi meg szerzője, Maurer János (Kassa, Maurer-udvar.)

○ **Uj Idők.** Aktuális, változatos és érdekes, mint mindig az »Uj Idők« e heti száma is. Közli az elhunyt francia köztársasági elnök arcképét, az özvegy trónörökösne és leánya legújabb képmását, *Kis György domborművét: II Lajos király halálát. E képet Baranya-vármegye közönsége rendelte meg.* Egy humoros szízes vadászkepet, melyet Neogrady Antal rajzolt az »Uj Idők« számára. Jellemzők továbbá a dekadens izlést illusz-

tráló képek is, miket Gelléri Mór cikkében talál az olvasó. A szépirodalmi részben lekötik a figyelmet Ambrus Zoltán regénye, Barsony István kedves és népies rajza, Bródy Sándor novellája, továbbá a változatos és érdekes »Mindenféle« rovat. Az »Uj Idők«-ből mutatóvány számot küld a kiadóhivatal (Andrássy-ut 10. sz.) bárkinek, a ki ebbeli óhajával hozzá fordul. A lap előfizetési ára félévre 4 forint, negyedévre 2 frt.

Pécs szab. kir. város

meteorologiai állomása jegyzetei

1899. február 28. reggeli 7 órakor.

Barometer (redukált) = 70.9 mm. (emelkedő.)

Hőmérsék = 2.7 °C

> maximuma: 1.0 °C

> minimuma: 5.4 °C

Párányomás: 2.9 mm.

Relatív nedvesség: 69.

Felhőzet: 7° Ci. Cum.

Szélirány s erő: N. 1.

Csapadék 24 órai: N. W. 4.

Szeles, hideg borulás.

Dr. Czira.

Törvénykezés.

§ **Márkus tizenöt forintja.** Feldmann Márkus, sosti lakosnak italmérési engedélyre volt szüksége, aminek megszerzése végett elment a községi jegyzőhöz azon kérelemmel, hogy állítsanak ki neki italmérési engedélyt. Ezt a kérelmet azonban a jegyző egy s más okoknál fogva nem teljesíthette, mi arra készítette Feldmann, hogy egy ötös bankót nyomjon a jegyző markába, gondolván, hogy ezzel eleget tett a mindent kiegyenlítő földi igazságnak. A jegyző azonnal jelentést tett a főszolgabirónak erről, aki magához hívatta az italmérési engedélyben utazó urat. Feldmann a meghívást félremagyarázva, lekötözött mosolylyal két ötös bankót tett a főszolgabiró elé, ki behívatta a jegyzőt és irnokot s azok jelenlétében kérdezte meg, hogy mit akar a tíz forinttal. Márkus pedig mint olyan ember, aki tudja, »hogy szokás az urakkal banni«, büszkén mondta rá:

— Hát azért adtam, hogy italmérési engedélyt kapjak!

Igy került a szegény Márkus, a főszolgabiró feljelentése folytán a pécsi kir. törvényszék elé, mely két rendbeli vesztegetés vétsége miatt három havi fogházra és 20—20 frt pénzbüntetésre ítélte. A vádlott és terhére a kir. ügyész felebbeztek.

§ **Elítelt tolvajok.** Két többszörös tolvaj fölött itélkezett tegnap délelőtt a pécsi kir. törvényszék. Az egyik Vörös János, a másik Gadó Márton, mindketten szabolcsi lakosok. Gadó Márton múlt év március 29-én, Marton György szabolcsi lakos pincéjéből ellopott egy fél zsák zabot, 1898. augusztus 23-án pedig társa Vörös Jánossal, ugyanonnan elhordtak egy métermázsa zabot. Múlt év december tizenhatodikán pedig Vörös János, Gyenes János püspök-bogádi lakostól lopott egy nikkel órát, később pedig egyesült erővel elloptak Eibeck Antal szabolcsi lakostól két pár esizmaszárat. Ezért aztán a pécsi kir. törvényszék Vörös Jánost kilenc havi, Gadó Márton pedig hat havi börtönrre ítélte, mindkettőnek a vizsgálati fogságból egy-egy hónapot kitöltöttnek számítván be. Vádlottak, s terhükre a kir. ügyész felebbeztek.

TÁVIRATOK.

— **Bucsuzás Bánffy bárótól.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A szabadelvűpárt ma délelőtt volt Bánffy bárónál bucsutisztelgésen. *Podmaniczky* pártelnök áradozó üdvözlő beszédére *Bánffy* azt felelte, hogy a jelen pillanat nem alkalmas politikai nyilatkozatokra. Megköszönvén a tisztelgők megjelenését, kijelentette, hogy *máskor lesz még ideje visszatekintőleg vagy előrenézőleg (!?) nyilatkozni.*

A párttagok ezután Bánffy bárónénál tisztelgtek.

— **Államtitkárok válsága.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Az »Országos Értesítő« írja, hogy az a néhány lapban megjelent hir, mintha az államtitkárok mind rendelkezésre bocsátának állásukat és új választásnak vetik alá magukat, nem felel meg a valóságnak. Tényleg csakis *Schmidt* József és *Jakabffy* adták be lemondásukat. A többi miniszteriumok államtitkárainak lemondását a parlamenti szokás nem indokolja.

— **Fuzionális hírek.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Hir szerint *Rakovszky* Istvan néppárti képviselő belép a szabadelvű klubba. *Károlyi* István, *Ivánka* Oszkár, *Bolgár* Ferenc, *Biró* Lajos és *Förster* Ottó semmi esetre sem mennek a kormánypártba.

Budapesti börze.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. febr. 28.

A budapesti gabona-börze árai ma a következők:

Buza, őszre: 9.90; későbbi szállítás: 9.63. — *Tengeri*, májusra: 4.64. — *Rozs*, márciusra: 8.61. — *Zab*, őszre: 5.67. —

Az értéktőzsdén az árak a következők: *Osztrák hitelrészvény*: 371.10. — *Magyar hitelrészvény*: 400. — *Államvasut*: 363.50. —

Nyilt-tér.

Esetleges félreértések kikerülése végett van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy mátol kezdve

Sport-söreim kimérése

a **Nádor-szálloda** sörcsarnokában, — **Skrobai Istvánnál** megszűnt.

Söreimet a belvárosban csakis a **Nemzeti Casino** sörcsarnokában, — továbbá a **Magyar Király** szállodában **Zsilinszky Lajos** urnál fogják a legkitünőbb minőségben kiszolgálni.

Pécsett, 1899. március 1-én.

Uj sörgyár.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
 kiadó.

A pécsi tejcsarnok

f. é. március hó 1-től a legkiválóbb minőségű

teljes tejet literenként 8 krért

bocsátja forgalomba.

A tejnek képzelhető legtökéletesebb tisztítására még e hónap folyamán egy

kavics szűrő-telep

lesz felállítva s minden eladásra vagy felmunkálásra kerülő tej csakis ezen szűrő segítségével való tisztítás után lesz kiszolgáltatva.

Korona

arckenőcs

páratlan hatása, elegáns hölgyek által igen kedvelt arc-szépítő. Megifjítja az arcot és szépíti, eltávolít minden szep-
lőt, pattanást, májfoltot, bőrbajt stb.

Nem zsiros, nappal is használható.

Doboza 60 kr.

Készíti és szétküldi:

Thúry Dénes

gyógyszertára

Baranya-Vörösmarth.

RAKTÁRON VAN: Pécssett ifj. Antal Gyula, Geltsch és Graeff, Budapesten Kochmeister Fr., Kolozsvárott Burger Fr., Eszéken Dávid Gy., Mohácson Auber A., Léván Medveczky S., N.-Sallóban Zsorna L., Keszthely: Mérey gyógysz. uraknál.

A legnagyobb nyereményesélyeket a m. kir. szab. osztálysorsjáték

VI. (hatodik) osztálya

nyújtja, minthogy ennek folyamán **30.000** nyeremény **9,555.000** korona értékben lesz kisorsolva.

A legnagyobb nyeremény a legszerencsésebb esetben

egy millió korona.

A hatodik osztály huzása **márczius 12-étől április 12-éig tart**, mely huzáshoz nálam sorsjegyek a következő áron beszerezhetők:

$\frac{1}{1}$ 80 frt. $\frac{1}{2}$ 40 frt. $\frac{1}{4}$ 20 frt. $\frac{1}{8}$ 10 frt.

Vidéki megrendelések postautalványon eszközölhetők és a hozam beérkező megbízások pontosan teljesítetnek. A nyeremények t. vevőimmal már a huzás napján a huzási eredmény sürgönyileg vett közlése nyomán, még pedig a helybeliekkel szóbelileg, a vidékiekkel sürgönyileg közöltetnek, mely alkalommal egy új szám megvételre ajánlatik a melylyel ez illető már a rákövetkező huzási napon játszhat úgy, hogy aránylag csekély betétével a nagy nyereményesélyekben részesülhet.

Couláns kiszolgálás. A nyeremények gyorsan kifizettetnek.

Teleki Zsigmond

a magy. kir. szab. osztálysorsjáték főelárusítója,

PÉCSETT.

Hirdetések jutányos áron a kiadóhivatalunkban vétetnek föl.

HOFF maláta-készítményei gyengék és betegeknek.

Hoff János maláta egészségi itala.

Általános elgyengülésnél, az alhasi szervek rendellenes működésénél, mell- és gyomorbántalmaknál, nemkülönben a lábadozóknak legjobban bevált és legjobb ízű erősítő szere.

Egy palack ára 75 kr. — Öt palack bérmentve 3.75 kr.

Tíz éve, vagy már régebbi idő óta használom az Ön maláta egészségi sörét és egyéb maláta készítményeit. Ezek az egyedüli szerek, melyek feleségemnek visszaadták az egészségét.

Böger, Bécs, Hofmühlgasse.

Hoff János sűrített maláta kivonata.

Tüdőbajoknál, gégehurutnál, ugymint idült köhögésnél; főleg a gyermekek légzési szerveinek megbetegedésénél a legjobb sikerrel alkalmaztatik. Ize nagyon kellemes.

Egy üveg ára 1 frt. — Öt üveg bérmentve 5 frt.

Maláta kivonat készítményei valóban jó és hatásos szerek. Küldjön tehát ismét 5 üveg maláta kivonatot, 1 font maláta csokoládét és $\frac{1}{2}$ zacskó maláta kivonat mellcukorkát.

Fischer G. őrnagy N.-Várad.

Hoff János maláta egészségi csokoládéja.

Gyengeségnél, vérszegénységénél, idegességnél, álmatlanságnál, étvágytalanságnál kitűnően bevált. Rendkívül jó ízű és tápláló. Gyenge gyermekek igen jó eredménnyel használják.

Egy csomag ára 1 frt.

Maláta csokoládéja a legkiválóbb amit ismerem. Ezen kellemes italt idült gyomor — illetve emésztési zavaroknál, sápkóránál és általános gyengeségnél mindenkor jó eredménnyel alkalmazom.

Dr. Nicoletti orvos, Triebel.

Hoff János maláta kivonat mellcukorkái.

Köhögésnél, rekedtségnél, elnyálkásodásnál, főleg tüdőhurutnál utólráhatatlan hatása. A valódi maláta mellcukorkákat emésztési zavar nélkül tetszés szerinti mennyiségben lehet használni.

Egy doboz ára 10 kr., egy zacskó 30 kr.

Csodálatos volt maláta kivonat mellcukorkáinak hatása makacs köhögésem ellen.

Zedlitz-Neukirch lovag, Waldenburg.

Cukorkái feleségem köhögésén és aszmatikus bántatmain kitűnően segítenek.

Busch plébános, Weischütz.

RAKTÁR PÉCSETT. Zsiga László, Sipőcz István, Erreth János, Kádís E., Irgalmasrend gyógyszertárakban; Geltsch és Graef drogua kereskedésében; Eizer János, Reeh Vilmos, Berecz Károly, Molnár János, Markusz Simon, Spitzer Sándor fia csemege és fűszerkereskedésében. — **Magyarországi kizárólagos főraktár: TÖRÖK JÓZSEF** gyógyszertára Budapest, Király-u. 12. — **Közlemények árjegyzékkel ingyen és bérmentve.**